

Església parroquial de Sant Pere

Masquefa

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Entre la Vila i el Serralet, al C/ Sant Pere 11-13

Coordenades:

Latitud: 41.50172
Longitud: 1.81467
UTM Est (X): 401071
UTM Nord (Y): 4595133

Classificació

Número de fitxa: 08119-14
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Historicista
Segle: XX
Any: 1926
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: PEU de protecció del PH., arq. i paisatgístic 10/02/2014
Accés: Restringit
Ús actual: Religios
Titularitat: Privada
Titular: Arquebisbat de Barcelona

Fitxes associades:

[Església de Sant Pere i la Santa Creu \(o Cementiri Vell\)](#)

Autoria de la fitxa: ArqueoCat SL
Data de registre de la fitxa: dv., 21/12/2001 - 01:00

Descripció

Edifici d'estil neogòtic constituït per una única nau, amb un àmbit d'entrada (sobre el qual hi ha el cor) i quatre capelles a cada banda (emmarcades per arcs ogivals), interconnectades entre elles a mode de deambulatori. L'edifici és rematat amb un absis semicircular cobert amb una hemicúpula. A sobre de cada capella s'obren a l'exterior tres finestrals (també en forma ogival) amb vitralls, essent tan sols policromats els més propers a l'absis. La coberta, sostinguda per quatre arcs apuntats, és resolta amb un embigat a dues aigües. En quant a la façana exterior (de caire senzill i orientada vers el nord) en destaquen les obertures (totes elles ogivals peraltades), especialment la portalada principal. A cada banda hi té un arc cec. En un nivell superior, separades per una cornisa, hi ha tres finestres a cada banda (amb les del cantó de ponent tapiades). Sobre l'eix del portal s'alça un campanar de planta quadrangular, que a diferència de la resta de la façana (pintada de color blanc) és de maó vist. Amb diferents trams, al primer d'ells té una obertura allargada encarada vers el nord. Al segon, hi ha un rellotge amb quatre esferes, i al superior dues obertures a cada costat. Està culminat amb una estructura cupular de ferro forjat. Dels elements mobles de l'interior cal destacar-ne el retaule (del S. XX) que ocupa l'absis, però especialment una pila baptismal de pedra picada provinent de l'església de Sant Pere i la Santa Creu (originalment dins la seva capella del Roser) amb un escut de Barcelona i la data 1562, restaurada el 1993. Una segona pila baptismal, més senzilla i de menors dimensions, podria correspondre a la primigènia pila de l'església de Sant Pere i la Santa Creu.

Història

L'edifici fou construït entre els anys 1922 i 1926, prenent des llavors la parroquialitat a la Capella del Roser. A les darreries de la mateixa època, es realçà el campanar per tal d'instal·lar-hi el rellotge. Durant la revolució, el Comitè de Milícies Anti-feixistes Local incautà l'edifici, donant-li l'ús de mercat públic.

Bibliografia

- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1997): Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya. 7, L'Anoia. Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura.

